

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)
6 maart 2001

Zaak T-192/99

Roderick Dunnett e.a.
tegen
Europese Investeringsbank

„Algemeen beginsel van arbeidsrecht dat lidstaten gemeen hebben – Overleg te goeder trouw met vertegenwoordigers van personeel – Afschaffing van financieel voordeel”

Volledige Engelse tekst II - 313

Volledige tekst in alle talen in de Jurisprudentie van het Hof van Justitie en van het Gerecht van eerste aanleg, Deel II

Betref: Beroep tot nietigverklaring van verweersters besluit om het systeem van de bijzondere omrekeningskoersen per 1 januari 1999 af te schaffen, en van de met toepassing van dit besluit opgestelde salarisafrekeningen van verzoekers.

Beslissing: De salarisafrekeningen van verzoekers voor januari 1999 worden nietig verklaard voorzover het systeem van de bijzondere omrekeningskoersen daarin niet wordt toegepast. Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard voor het overige. De Europese Investeringsbank wordt verwezen in de kosten.

Samenvatting

1. Procedure – Maatregelen tot organisatie van procesgang – Verzoek om bepaalde documenten uit dossier te verwijderen, geformuleerd door partij die relevantie van deze documenten voor oplossing van geschil heeft erkend – Afwijzing

*2. Ambtenaren – Beroep – Geschillen tussen Europese Investeringsbank en haar personeelsleden – Beroepstermijnen – Vereiste van redelijke termijn – Aanvang van termijn
(Art. 236 EG; Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91; Personeelsreglement van de Europese Investeringsbank)*

*3. Ambtenaren – Beroep – Beroep tegen handeling van algemene strekking – Besluit van Europese Investeringsbank om systeem van bijzondere omrekeningskoersen af te schaffen – Niet-ontvankelijkheid
(Art. 236 EG)*

*4. Ambtenaren – Bezoldiging – Europese Investeringsbank – Algemeen beginsel dat rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben, volgens hetwelk het Bank verboden is, vrijelijk en onafgebroken aan personeelsleden toegekend financieel voordeel eenzijdig in te trekken – Verplichting college van vertegenwoordigers van personeel te raadplegen – Omvang
(Personeelsreglement van de Europese Investeringsbank, art. 24, eerste alinea, en 44)*

1. In het kader van een geding voor de gemeenschapsrechter moet de partij die de relevantie van bepaalde stukken voor de oplossing van het geding erkent door ze in haar geschriften aan te halen of daarnaar te verwijzen, worden geacht er stilzwijgend van te hebben afgezien te verzoeken, deze stukken uit het dossier te verwijderen.

(cf. punt 34)

Referentie: Gerecht 10 december 1997, NMH Stahlwerke e.a./Commissie, T-134/94, T-136/94 – T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 en T-157/94, Jurispr. blz. II-2293, punten 47 en 48

2. De verzoening van het recht op een doeltreffende bescherming in rechte, een van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht, dat inhoudt dat de justitiabele over een toereikende termijn beschikt om de wettigheid van de hem bezwarende handeling te beoordelen en in voorkomend geval zijn beroepsschrift voor te bereiden, enerzijds, en het rechtszekerheidsbeginsel, dat eist dat de handelingen van de gemeenschapsinstellingen na verloop van een bepaalde termijn definitief worden, anderzijds, eist dat de geschillen tussen de Europese Investeringsbank en haar personeelsleden binnen een redelijke termijn voor de gemeenschapsrechter worden gebracht.

Om na te gaan of een beroep binnen een redelijke termijn is ingesteld, dient te rade te worden gegaan met de in de artikelen 90 en 91 van het Statuut bepaalde voorwaarden betreffende de beroepstermijnen. Vastgesteld zij namelijk dat de personeelsleden van de Bank weliswaar zijn onderworpen aan een door deze vastgestelde bijzondere regeling, doch dat de geschillen tussen de Europese Investeringsbank en haar personeelsleden naar hun aard verwant zijn aan de geschillen tussen de gemeenschapsinstellingen en hun ambtenaren of personeelsleden, die onder de artikelen 90 en 91 van het Statuut vallen.

Aangaande de aanvang van de beroepstermijn noopt het feit dat artikel 41, tweede alinea, van het Personeelsreglement van de Bank voorziet in een facultatieve verzoeningsprocedure, tot de conclusie, dat wanneer een personeelslid van de Bank om toepassing van die procedure verzoekt, de termijn voor de instelling van een beroep bij de gemeenschapsrechter slechts ingaat vanaf het tijdstip waarop de verzoeningsprocedure is beëindigd, op voorwaarde evenwel dat het personeelslid binnen een redelijke termijn na de kennisgeving van de hem bezwarende handeling om verzoening heeft verzocht en dat de duur van de verzoeningsprocedure zelf redelijk is. Elke andere uitlegging zou meebrengen dat het personeelslid van de Bank een beroep bij de gemeenschapsrechter moet instellen op een tijdstip waarop hij nog volop een minnelijke regeling nastreeft.

(cf. punten 52-54 en 56)

Referentie: Gerecht 29 maart 1990, Alexandrakis/Commissie, T-57/89, Jurispr. blz. II-143, punt 8; Gerecht 25 maart 1998, Koopman/Commissie, T-202/97, JurAmbt. blz. I-A-163 en II-511, punten 23-25; Gerecht 1 juni 1999, Meyer/Raad, T-74/99, Jurispr. blz. II-1749, punt 13; Gerecht 30 maart 2000, Méndez Pinedo/ECB, T-33/99, JurAmbt. blz. I-A-63 en II-273, punt 32

3. De omstandigheid dat het aantal of zelfs de identiteit van de rechtssubjecten op wie een maatregel op een gegeven ogenblik van toepassing is, meer of minder nauwkeurig kan worden bepaald, doet namelijk niet af aan de algemene strekking van een handeling, zolang deze toepassing voortvloeit uit een objectieve feitelijke of rechtstoestand als in de handeling, gezien haar objectieve doelstelling, bedoeld.

De personeelsleden van de Europese Investeringsbank vormen weliswaar een beperkte groep, doch daarom kan het besluit waarbij het directiecomité van de Bank het systeem van de bijzondere omrekeningskoersen afschaft, nog niet als een bundel van individuele beschikkingen worden beschouwd. Dit besluit beoogt immers rechtsgevolgen in het leven te roepen voor een groep personen, namelijk deze personeelsleden, die op algemene en abstracte wijze wordt beschouwd. Tegen dit besluit kunnen deze personeelsleden dus geen rechtstreeks beroep instellen.

(cf. punten 61 en 62)

Referentie: Hof 11 juli 1968, Zuckerfabrik Watenstedt/Raad, 6/68, Jurispr. blz. 595, 605 en 606; Gerecht 7 juni 1991, Weyrich/Commissie, T-14/91, Jurispr. blz. II-235, punt 46; Gerecht 24 maart 1993, Benzler/Commissie, T-72/92, Jurispr. blz. II-347, punt 20; Gerecht 24 november 1993, Cordier/Commissie, T-13/93, Jurispr. blz. II-1215, punt 54; Gerecht 10 juli 1996, Weber/Commissie, T-482/93, Jurispr. blz. II-609, punt 62

4. Uit artikel 24, eerste alinea, van het Personeelsreglement van de Europese Investeringsbank en uit artikel 24 van de Overeenkomst betreffende de vertegenwoordiging van het personeel van de Bank volgt dat het college van vertegenwoordigers van het personeel moet worden geraadpleegd over elk voorstel dat de administratie voornemens is voor te leggen aan het directiecomité, met name over de „bezoldiging”.

Artikel 24 van deze overeenkomst neemt dus slechts een algemeen beginsel van arbeidsrecht over, dat de rechtsstelsels der lidstaten gemeen hebben, en dat krachtens artikel 44 van het Personeelsreglement van toepassing is op de overeenkomsten tussen de Bank en haar personeelsleden, volgens hetwelk een werkgever slechts na raadpleging van zijn werknemers of hun vertegenwoordigers eenzijdig een financieel voordeel kan intrekken dat hij hun vrijelijk en onafgebroken heeft toegekend.

Dus, zelfs al zou het aan de toepassing van het systeem van de bijzondere omrekeningskoersen voor de personeelsleden van de Bank verbonden voordeel geen deel uitmaken van de „bezoldiging” in de zin van bijlage I bij de overeenkomst, waarnaar artikel 24 van de overeenkomst verwijst, dan nog was de Bank op grond van dat algemeen beginsel van arbeidsrecht gehouden, de vertegenwoordigers van het personeel te raadplegen alvorens het betrokken voordeel in te trekken, aangezien de Bank door de afschaffing van dit systeem haar personeelsleden een vrijelijk en onafgebroken verleend financieel voordeel ontnemt.

De raadpleging van de vertegenwoordigers van het personeel, waartoe de Bank is gehouden op grond van dat algemeen beginsel van arbeidsrecht dat de lidstaten gemeen hebben, houdt evenwel geenszins in dat die vertegenwoordigers gerechtigd zijn, mee te beslissen over de eventuele afschaffing van een financieel voordeel als dat van het systeem van de bijzondere omrekeningskoersen. Het recht om te worden geraadpleegd, laat de beslissingsprerogatieven van de werkgever namelijk onverlet. Die raadpleging moet evenwel van dien aard zijn dat zij de inhoud van de handeling kan beïnvloeden, hetgeen inhoudt dat zij „te gelegener tijd” en „te goeder trouw” moet geschieden.

(cf. punten 82, 84-86, 89 en 90)

Referentie: Hof 27 september 1988, Commissie/Raad, 165/87, Jurispr. blz. 5545, punt 20; conclusie van advocaat-generaal Léger bij arrest Hof 5 juli 1995, Parlement/Raad, C-21/94, Jurispr. blz. I-1827, I-1830, punt 25 van de conclusie; Hof 10 juni 1997, Parlement/Raad, C-392/95, Jurispr. blz. I-3213, punt 22